FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 26 november 2020

827/2020

Skatteförvaltningens beslut
om skattefria resekostnadsersättningar under 2021

Skatteförvaltningen har med stöd av 73 § och 75 § 2 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992), av dem 73 § 1 mom. och 75 § 2 mom. sådana de lyder i lag 504/2010 och 73 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1246/2013, beslutat:

1 §

Grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 2021 är de som nämns nedan i detta beslut.

2 §

Såsom resekostnader anses de utgifter skattskyldig haft för arbetsresa i Finland eller utomlands.

3 §

Med arbetsresa avses resa, som löntagare för utförande av till arbetet hörande uppgifter tillfälligt företar till särskild plats för arbetets utförande utanför den egentliga arbetsplatsen. Har löntagare på grund av arbetets art ingen egentlig arbetsplats, anses såsom arbetsresa resa som löntagare tillfälligt företar i arbetet från sin bostad till särskild plats för arbetets utförande.

Såsom arbetsresa betraktas en resa till arbetsstället också då:

1) arbetsstället finns på ett annat ställe än egen arbetsgivares driftställe eller på ett driftställe för ett samfund som hör till samma intressesfär med arbetsgivaren i fråga;

2) arbetet är tillfälligt på sätt som avses i 72 a § i inkomstskattelagen;

3) arbetsstället ligger på över 100 kilometers avstånd från den skattskyldiges bostad och

4) den skattskyldige har på grund av resan som företagits till arbetsstället övernattat i tillfällig inkvartering som är nödig på grund av arbetsställets belägenhet.

Såsom arbetsresa anses inte löntagares resa mellan bostad och den egentliga arbetsplatsen och ej heller veckosluts- eller andra motsvarande resor mellan bostaden och det särskilda arbetsstället som gjorts under arbetskommendering.

Inom områden, där särskild plats för arbetets utförande till följd av arbetets för området kännetecknande kortvarighet ofta växlar, anses daglig resa mellan bostad och särskild plats för arbetets utförande utgöra resa som endast berättigar till resekostnadsersättning avsedd i 7, 8 och 9 §, om löntagaren inte har egentlig arbetsplats. Löntagare är likväl berättigad till måltidsersättning som avses i 14 §, om han inte har möjlighet att utnyttja av arbetsgivaren anordnad arbetsplatsmåltid på särskild plats för arbetets utförande eller i dess omedelbara närhet.

4 §

Om arbetstagaren företar en resa till en sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 och 2 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 7, 8 och 9 § samt till en sådan logiersättning som avses i 16 §. Som sekundär arbetsplats betraktas ett ordinarie verksamhetsställe för arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressesfär som arbetsgivaren, om det är beläget på en annan ort eller i en annan stat än den egentliga arbetsplats som skall betraktas som arbetstagarens primära arbetsplats.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

5 §

Med egentlig arbetsplats avses plats där löntagaren arbetar stadigvarande. Har löntagare på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material vilka han använder i arbetet, eller annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats.

6 §

Med resedygn avses en tidsperiod om högst 24 timmar, som börjar då löntagaren beger sig på arbetsresa från sin arbetsplats eller sin bostad. Resedygnet slutar då löntagaren från sin arbetsresa återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

7 §

Med färdkostnadsersättning för arbetsresa avses ersättning för rese-, plats- och sovplatsbiljetter samt andra med dem jämförliga till det egentliga resandet hörande oundgängliga kostnader.

Såsom färdkostnadsersättning anses även ersättning för transporterande av arbetsredskap och andra sådana föremål, som löntagaren måste föra med sig.

8 §

Maximibeloppet för resekostnadsersättning som erläggs för arbetsresa som löntagaren företagit med annat fordon än det som han äger eller innehar, är samma som det som framgår ur verifikat eller annan tillförlitlig utredning som trafikidkare givit och som löntagaren visar att han betalt för sina resekostnader.

9 §

Maximibeloppen för färdkostnadsersättningar för arbetsresa som löntagaren företagit med fordon som han äger eller innehar är:

Fordon	Ersättningens maximibelopp
bil	44 cent per kilometer, som höjs med – 7 cent per kilometer för transport av släpvagn kopplad till bilen – 11 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad husvagn – 22 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad raststuga eller motsvarande tung last – 3 cent per kilometer för transport i bilen av sådana maskiner eller andra föremål, vilka väger över 80 kilo eller är skrymmande – 3 cent per kilometer, om löntagaren till följd av åligganden i arbetet transporterar hund i bilen – 9 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsättern bilfärder längs skogsbilvägar eller på andra för annan trafik avstängda vägbyggnadsarbetsplatser, för frågavarande kilometrars del
motorbåt, högst 50 hk	76 cent per kilometer
motorbåt, över 50 hk	111 cent per kilometer
snöskoter	106 cent per kilometer
terränghjuling	99 cent per kilometer
motorcykel	33 cent per kilometer
moped	18 cent per kilometer
annat fordon	10 cent per kilometer

Om i fordon som löntagare äger eller innehar reser även andra personer, vilkas befordran åligger arbetsgivaren, höjs de i 1 mom. avsedda ersättningarnas maximibelopp med 3 cent per kilometer för varje medföljande person.

Om löntagare, som har en i skatteförvaltningens beslut om beräkningsgrunder för naturaförmåner avsedd förmån att använda bil, använder sådan bil för arbetsresa och själv betalar bränslekostnaderna som förorsakas av resan, är maximibeloppet av bränslekostnaderna som skall ersättas honom 10 cent per kilometer.

10 §

Med dagtraktamente avses måttlig ersättning för de ökningar av måltids- och andra levnadskostnader som arbetsresan förorsakar den skattskyldige. Till dagtraktamente räknas inte ersättning för resande eller logi.

11 §

Erläggandet av dagtraktamente förutsätter, att den särskilda platsen för arbetets utförande ligger på längre än 15 kilometers avstånd antingen från löntagarens egentliga arbetsplats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan företagits. Den särskilda platsen för arbetets utförande skall dessutom ligga på längre än 5 kilometers avstånd både från den egentliga arbetsplatsen och bostaden.

12 §

Beroende på arbetsresans varaktighet är maximibeloppen för dagtraktamente följande:

Arbetsresans varaktighet	Dagtraktamentets maximibelopp euro
över 6 timmar (partiellt dagtraktamente)	20
över 10 timmar (heldagtraktamente)	44
då resetiden överstiger det sista fulla resedygnet	
– med minst 2 timmar	20
– med mer än 6 timmar	44

Erhåller löntagaren under något resedygn fri eller i biljettpriset ingående kost, är maximibeloppet för dagtraktamente hälften av beloppen enligt 1 mom. Med fri kost avses i fråga om heldagtraktamente två och i fråga om partiellt dagtraktamente en fri måltid.

13 §

Maximibeloppen för dagtraktamente för arbetsresa utomlands är följande:

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Afghanistan	51
Albanien	64
Algeriet	62
Amerikas Förenta Stater	70
New York, Los Angeles, Washington	77
Andorra	59
Angola	49
Antigua och Barbuda	77
Argentina	34
Armenien	53
Aruba	57
Australien	68
Azerbajdzjan	52
Azorerna	61
Bahamas	75
Bahrain	74
Bangladesh	63
Barbados	70
Belgien	67
Belize	45
Benin	43

Bermuda	74
Bhutan	42
Bolivia	41
Bosnien och Hercegovina	52
Botswana	40
Brasilien	57
Britannien	62
London och Edinburgh	65
Brunei	39
Bulgarien	56
Burkina Faso	38
Burundi	42
Centralafrikanska republiken	98
Chile	48
Colombia	48
Cooköarna	63
Costa Rica	51
Curaçao	48
Cypern	62
Danmark	70
Demokratiska republiken Kongo (Kongo-Kinshasa)	40
Djibouti	68
Dominica	53
Dominikanska republiken	49
Ecuador	55
Egypten	68
Elfenbenskusten	72
El Salvador	49
Eritrea	73
Estland	58
Etiopien	45
Fiji	51
Filippinerna	65
Frankrike	70
Färöarna	55
Förenade Arabemiraten	74
Gabon	87

Gambia	40
Georgien	39
Ghana	49
Grekland	60
Grenada	63
Grönland	56
Guadeloupe	50
Guatemala	62
Guinea	62
Guinea-Bissau	37
Guyana	42
Haiti	45
Honduras	46
Indien	52
Indonesien	48
Irak	63
Iran	62
Irland	68
Island	68
Israel	81
Italien	66
Jamaica	51
Japan	78
Jemen	89
Jordanien	79
Jungfruöarna (USA)	50
Kambodja	58
Kamerun	53
Kanada	67
Kanarieöarna	63
Kap Verde	43
Kazakstan	42
Kenya	71
Kina	68
Hongkong	74
Kirgizistan	40
Komorerna	34

Kongo (Kongo-Brazzaville)	60
Korea, Demokratiska folkrepubliken (Nordkorea)	63
Korea, Republiken (Sydkorea)	80
Kosovo	50
Kroatien	62
Kuba	63
Kuwait	70
Laos	46
Lesotho	34
Lettland	57
Libanon	79
Liberia	44
Libyen	60
Liechtenstein	67
Litauen	54
Luxemburg	69
Madagaskar	39
Madeira	60
Makedonien	53
Malawi	67
Malaysia	49
Maldiverna	60
Mali	41
Malta	66
Marocko	66
Marshallöarna	55
Martinique	53
Mauretanien	43
Mauritius	47
Mexiko	50
Mikronesien	49
Moçambique	39
Moldavien	57
Monaco	98
Mongoliet	38
Montenegro	59
Myanmar (Burma)	69

Namibia	34
Nederländerna	71
Nepal	44
Nicaragua	41
Niger	48
Nigeria	74
Norge	66
Nya Zeeland	67
Oman	66
Pakistan	31
Palau	76
Palestinska området	72
Panama	55
Papua Nya Guinea	61
Paraguay	31
Peru	55
Polen	56
Portugal	62
Puerto Rico	57
Qatar	68
Rwanda	33
Rumänien	58
Ryssland	52
Moskva	65
Petersburg	60
Saint Kitts ja Nevis	59
Saint Lucia	70
Saint Vincent och Grenadinerna	70
Salomonöarna	52
Samoa	53
San Marino	60
São Tomé och Príncipe	79
Saudiarabien	66
Schweiz	79
Senegal	52
Seychellerna	69
Serbien	62

Sierra Leone	53
Singapore	67
Slovakien	62
Slovenien	61
Somalia	65
Spanien	65
Sri Lanka	40
Sudan	21
Suriname	79
Swaziland	35
Sverige	61
Sydafrika	44
Sydsudan	98
Syrien	95
Tadzjikistan	36
Taiwan	63
Tanzania	47
Tchad	57
Thailand	64
Tjeckien	62
Togo	52
Tonga	49
Trinidad och Tobago	70
Tunisien	52
Turkiet	37
Istanbul	39
Turkmenistan	76
Tyskland	65
Uganda	40
Ukraina	64
Ungern	53
Uruguay	47
Uzbekistan	28
Vanuatu	58
Venezuela	63
Vietnam	60
Vitryssland	47

Zambia	58
Zimbabwe	46
Österrike	67
Östtimor	46
Land, som inte nämnts särskilt	45

Dagtraktamente räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från arbetsresans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för dagtraktamente fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet ombord på fartyg eller flygplan, fastställs dagtraktamentet enligt det land eller område, varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har löntagaren rätt till hälften av det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet, om den till arbetsresan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till arbetsresan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, har löntagaren rätt till det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet. Maximibeloppet för dagtraktamente vilket betalas för resedygn eller del därav, som börjat efter ankomsten till hemlandet, fastställs enligt 12 §.

Löntagaren är berättigad till dagtraktamente som fastställts för vederbörande land, om utlandsarbetsresa varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid, som använts till arbetsresan är under 10 timmar erläggs dagtraktamente i enlighet med stadgandena om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

Har löntagaren under något resedygn erhållit kostnadsfri eller i biljettpriset eller i hotellrummets grundpris ingående kost, utbetalas dagtraktamente nedsatt med 50 procent. Med fri kost avses i fråga om utrikesdagtraktamente två fria måltider.

Då arbetsresa företas utanför finskt territorium så, att arbetet för i Finland befintlig arbetsgivares räkning utförs under exceptionella förhållanden och löntagaren återvänder till finskt territorium till natten, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan enligt 12 §, är maximibeloppet för ersättning som erläggs för arbetsresan med avvikelse från 1 mom. 18 euro.

14 §

Erläggandet av måltidsersättning förutsätter att dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan och att löntagaren inte till följd av arbetets art har möjlighet att under sin måltidsrast inta sin måltid på sitt vanliga måltidsställe. Måltidsersättningens maximibelopp är 11,00 euro.

Måste löntagaren under arbetsresan inta måltider två gånger utanför sitt vanliga måltidsställe, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan är måltidsersättningens maximibelopp 22,00 euro.

15 §

Maximibeloppet för logiersättning, som erläggs för arbetsresa utöver dagtraktamente, är det belopp, som av härbärgeringsrörelse utfärdat verifikat eller annan tillförlitlig utredning utvisar.

16 §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

17 §

Erläggandet av nattresepenning förutsätter, att av till dagtraktamente berättigande resedygn minst 4 timmar infaller under tiden mellan kl. 21.00–07.00 och att arbetsgivaren inte ordnar kostnadsfritt logi för löntagaren och inte heller erlägger logiersättning eller ersättning för sovplats. Nattresepenningens maximibelopp är 13 euro.

18 §

Vad ovan bestämts om ersättning av resekostnader, tillämpas även på ersättningar som i lag stadgats såsom skattefria och som betalas till skattskyldiga som får sjöarbetsinkomst.

19 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2021. Detta beslut tillämpas på arbetsresa eller en del därav som företas under år 2021.

Helsingfors den 24 november 2020

Generaldirektör Markku Heikura

Ledande sakkunnig Mia Keskinen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET ISSN 1456-9663